

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVIII. évfolyam 2. szám

2024. február

*„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra,
a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való
nevelésre.”*

II. Timóteus 3:16

Egyházunk 2024. évi jeligéje:

„Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!” II. Korintus 5:20

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 4-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: **Dr. Khaled László** hirdet igét Pécsen és Siklóson, **Sztupkai Mihály** Hidason
- 11-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Kurdi Zoltán** Pécsen és Hidason
- 11-18-ig, vasárnaptól vasárnapig **Házasság hete** programok
- 18-án, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Sztupkai Mihály** szolgál Pécsen és Hidason;
- 22-24-ig, csütörtöktől szombatig **Elöljárói/Vezetői Konferencia** lesz Érden az Epicentrum Rendezvényközpontban.
- 25-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Schauermann Tamás** hirdet igét Pécsen, **Sztupkai Mihály** Hidason.

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (változó helyszínen)
- Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** Pécssett van.
- Minden első vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Születésnaposoknak

A hálás ember számára minden ajándék, mert jól tudja, hogy nem létezik megérdemelt kincs. Ezért nem is tesz különbséget a kapott és az elért dolgok között, mert az elért és a kiérdemelt dolgokat is ajándéknak tekinti.

Dietrich Bonhoeffer

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** 2400 fő SZJA felajánlott 1%-a után

20 282 239.-Ft-ot kapott.

- a **Márta-Mária idősök otthona alapítványa** részére az 1%-ok felajánlásából még nem ismertek az adatok.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétosztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma:

0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma:

19231945-1-17

Házasság hete

2024. február 11–18.

Állandó megújulásban

Az apokaliptikus lovasok

John M. Gottmann házasság- és családpszichológus 20 évig kutatta, hogy a házasságok milyen okok miatt futnak zátonyra. Jellemzőnek négy „apokaliptikus lovast” nevezett meg.

Ide sorolta a „**kritikát**”, ha az a konkrét okon túlmenően általánosítva és sértő módon veszi célba a másikat.

Továbbá a „**megvetést**”, amely a partnert lenéző humorban vagy gúnyolódásban jut kifejezésre.

Az „**önigazolás**”, a saját hiányosságok tagadása, amely általában magába foglalja a partner hibáztatását is.

A „**falak**”, amelyek mögé visszavonulunk a partnerünk elől, történjen ez testileg, vagy belsőleg is, miközben az ember hallgataggá válik, vagy a másikat ignorálja.

Ez a hatalmi játék hosszabb távon megerőltető és kimerítő. Valamikor aztán eljön az idő, amikor belsőleg elég érvet gyűjtöttünk össze, hogy „jó okunk van” arra, hogy a partnerünktől elforduljunk, aki - úgy gondoljuk - adós maradt azzal, hogy boldoggá tegyen minket.

NEUKIRCHENER KALENDER 2020
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Hogyan lehet szeretni az ellenségeinket?

Ha Jézus azt kéri tőlünk, hogy szeressük ellenségeinket, akkor ő maga meg is adja nekünk azt a szeretetet, amit kér tőlünk.

Afrikában egyszer Corrie Ten Boom egy olyan fiatalember cellájában volt, aki halálra volt ítélve. Meg volt bilincselve, és a fekete bőrén még jól lehetett látni a korbácsolás okozta vörös sebeket. Három katona állt mögötte. A cella rideg és üres volt, csupán egy deszkalap

volt a földön és fenn a magasban egy kis ablak. A fogoly egészségesnek és erősnek látszott. Ennek a halálraítélt fiatalembernek a tragédiája egészen a hatalmába kerítette. Melléült és kérte az Urat, adjon valami üzenetet számára. Kérdéseket tett fel neki.

„Hallottál valaha Jézus keresztyéről, amikor felvitte az egész világ bűneit a keresztre, s te bűneidet is?” Csak egyszerűen bólintott. Tovább kérdezte. „Hiszel Jézusban, hiszed, hogy ő a te Megváltód is akar lenni?”

„Igen - válaszolta -, én szeretem őt, de nem voltam mindig hűséges hozzá. A politika teljesen lefoglalta az időmet és a figyelmemet. Most azonban minden bűnömöt átadtam Jézusnak, és tudom, hogy ő megbocsátott nekem. Ha tovább élhetnék, egész életemmel őt szeretném szolgálni.”

Újra csak kérdezte. „Megbocsátottál azoknak az embereknek is, akik téged idejuttattak, akiknek lelkiismeretén szárad a te halálad?” „Nem – válaszolta dühösen -, gyűlölöm őket!” Ezt nem értem, válaszolt neki, de elmondta egyik tapasztalatát.

A háború alatt Hollandiában segítette a zsidókat menteni, mert Hitler meg akarta őket ölni. Egy napon egy férfi jött hozzá, s elmondta, hogy lecsukták a feleségét, aki szintén zsidókat mentett a nácik elől. A rendőrségen van, és valószínűleg halálra fogják ítélni. De van ott egy rendőr, aki hajlandó lenne hatszáz guldenért szabadon bocsátani feleségét, de neki nincs hatszáz guldenje.

Én segíték magán - mondta -, jöjjön vissza egy óra múlva. Egy óra leforgása alatt elkérte a barátaitól a pénzüket és azt is hozzátette, ami neki volt, s így meg lett a hatszáz gulden. Ezt a pénzt odaadta a férfinak.

De ez a férfi, áruló volt. A feleségét egyáltalán nem csukták le. A megszálló hatalom azonban azt a feladatot adta neki: nézzen utána, hogy ő segíti-e a zsidókat? S azt gondolta ez az ember, hogy ebből aztán azonnal pénzt is csinálhat.

Hatszáz guldenrel a zsebében hazament ez az ember, s öt perc múlva már jött is a megszálló hatalom és egész családját lecsukta. Amikor később meghallotta, hogy ez az ember elárulta őket, akkor az ő szívében is gyűlölet támadt ellene.

De utána azt olvasta a Bibliában, hogy a gyűlölet, ölést jelent. Igen örült, hogy felfedezte a gyűlölet elleni orvosságot. *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”* (1. János 1:9) Gyűlöletét Jézus elé vitte és ő bocsánatot adott neki és vérével megtisztította a szívét.

A háború után halálra ítélték ezt az árulót. Levelet írt neki, amelyben közölte vele: árulásának az lett a következménye, hogy a nyolcvannégy éves apja, testvére a fiával együtt és a nővére elpusztult a fogságban. Az ő árulásának bűne folytán neki is sokat kellett szenvednie, de ő megbocsátott árulójának. Jézus szeretetének és megbocsátásának egy kis példája volt ez csupán - hangsúlyozta. Jézus a szívében lakik, ezért tudott megbocsátani neki. Jézus az ő szívébe is szeretne beköltözni, hogy Isten gyermeke lehessen. Vallja meg neki bűneit! A Golgota keresztyén minden elvégeztetett mindannyiunk bűneiért...

Válaszában ezt írta ez a halálra ítélt: „Imádkoztam. Jézus, ha te ilyen nagy szeretetet tudsz adni a téged követők szívébe az ellenség iránt is, akkor még számomra is van reménység. Valóban megvallottam neki a bűneimet és tudom, hogy most már én is Isten gyermeke vagyok, aki megtisztult a Jézus vére által.”

„Látod - mondta a fiatalembernek -, Jézus felhasznált engem, hogy ez az ember megmeneküljön, holott én is gyűlöltem őt. Tudod, ha te nem bocsátasz meg, akkor te sem nyersz bocsánatot? Jézus azt mondta: *„Mert, ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.”* (Máté 6:14-15) Ezt se te, se én nem tudom megtenni, de Jézus igen!

A fogoly fiatalember még aznap este levelet írt feleségének: „Bocsáss meg a gyilkosaimnak. Ezt önmagunkban se te, se én nem tudjuk megtenni, de Jézussal együtt sikerül. Ha mi nem akarunk megbocsátani, akkor mi sem nyerünk bocsánatot.”

Ha Jézus visszajön és a szívében keserűség, és gyűlölet van, akkor nem vagyunk készen arra, hogy tiszta szívvel köszöntsük őt. *„Ezért, aki-ben megvan ez a reménység, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.”* (1. János 3:3)

Az utolsó harc idején sok embert ejt rabul a gyűlölet. De ha mi magunk sem vagyunk tiszták a keserűségtől, akkor nem állunk a győzelmi magaslaton. Könnyebb a tömeghez tartozni. Az Isten országa törvényeinek egyike: csak akkor van az embernek igazi békesége, ha feltétel nélkül hajlandó megbocsátani. Sohasem tapasztaljuk erősebben Isten szeretetét, mint éppen akkor, ha az ellenségeinknek megbocsátunk. *„...mert szívéünk-be aradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.”* (Róma 5:5b)

SZENCZI LÁSZLÓ

Imádság valakiért

Uram,
bár ő szólítana téged!
Bár nyílna a lelke, a szíve,
és indulna, lépne feléd!
De látod, még fájdalmát
magába záródva hordja,
s bár te figyelsz rá,
ő nem emeli még rád
a tekintetét.

Engedd, hogy szóljak
érte, helyette!
Engedd, hogy kérjem
kegyelmedet!
Mert hiszem, hogy nincs
az a félelmes mélység,
hol jelen ne volna,
nincs az az ember,
kihez ne szólna
megmentő szereteted.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Kérdezzünk, amíg kérdezhetünk

*Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ...kibhasználva az alkalmas időt,
mert az idők gonoszak. Efézus 5:15-16*

Sohasem tudom már meg, miért könnyezett édesanyám - meghalt, mielőtt megkérdezhettem volna -, miért sírt, amikor Jánoska énekelt?

Jánoska volt a kicsi „remete”. Afféle se fiú, se lány fura figura. Magányosan élt maga tákolta kalyibájában a csalitos dombtetőn. Az egyik környékbeli plébános könyörülhetett meg rajta, mert barnás-zöl-desre kopott papi ruhafélében járta a két sor házból álló Bükk-hajlati falucskát. Hogy apám miért épp ott épített egy parányi nyaralót, azt sem

tudom meg már soha. Talán mert Kácstól nem vezetett tovább az út, s éjjelenként a csönd még valódi csönd volt, s a ház feletti erdő még erdő.

Akinek déltájt a háza előtt Jánoska megállt, az adott neki enni. Olykor 1-2 pengőt mellé. Így tartotta el a falu. Így alakult. Nem szervezte meg ezt senki, és nem volt „betervezve”, adminisztrálva. Jánoska Kácsé volt, Kács meg Jánoskáié. Igaz, senki sem tudta, honnan került oda. Itt-ott feltűnt a kopott, rojtos reverenda. Jánoska kortalan, szőrtelen madárkaarcán réveteg mosollyal mindenkinek biccentett, akivel találkozott. Két kezét a reverenda bő ujjaiba dugta, mint ódon képeken a kerengőkben körbejáró barátok. Nem emlékszem, hogy hangját valaha is hallottam volna.

Csak csillagos-holdas esténként - a lakatlan, málló falú, ódon kolostor feletti dombról - szárnyalt fel Jánoska éneke. Csengő szoprán hangon gregorián dallamtöredékeket lalázott, szöveg nélkül. Még anyja ölében megbúva, vagy később öreg oszlopok tövében, templomok lépcsőin kéregetve ivódtak bele ezek a dallamok? Nem tudta senki. Ám ilyenkor a kácsiak kiültek házuk elé a kispadra. Aki éppen fecserészett, azt csöndre intették: „Nyughass mán, Jánoska énekel.” - A férfiak még az etetést is abba hagyták. Ki szénaforgató villájára, ki kerítésére dőlve figyelt. Az aszszonyok letették a sajtárt, a lányok abbahagyták a csivitelést, és hallgatták, hallgatták Jánoska lánykahangú énekét. Belengte az egész falut. Utolsó dallama úgy hullt a sötétbe, mint a meglőtt madár.

Ilyenkor mi is kint ültünk a nyitott ámbituson. Apán Jánoskát hallgatva nekidőlt a tornác oszlopának, és rezzenéstelenül figyelt. Anyám ölebe ejtette amit kötögetett, és meg sem moccant. Csak ha a szemét törölgette. Mert amíg Jánoska énekelt - sírt, mindig sírt.

- Restelltem? Nem mertem? Nem akartam? Nem tudom már. De nem kérdeztem meg, miért sít. S nem tudom meg soha.

Azt sem, miért nevetett úgy, ahogyan csak ő tudott, úgyszólván hangtalanul, de egész testével, amikor szabolcsi szülőfaluja tétova bolondjáról és eltartottjáról beszélt: Dodóról. Ahogy öregedett egyre gyakrabban emlegette Dodót, aki csak ezt a két szót tudta kimondani: dodo...

- Tudjátok -mesélte újra és újra anyám -, Dodó úgy tudta irgetni-forgatni emelni, mélyíteni ezt a két szót, hogy menten mindenki tudta: éhes-e, szomjas-e, vagy csak pár fillért akar. Ha megkapta - mesélte tovább -, és mindig megkapta, amit kért, fiúnak, lánynak, fiatalnak, öregnek hálából elénekelte, eldodódózta: „Csak egy kislány van a világon”, de csak az első sorát: „Do-do-do-do; do-do-do-do-do”.

Ahányszor mondta el édesanyám a régi históriát, mindig megkísérelte Dodót utánozni, összecsapott szemmel, de az első taktusra tüstént elnevette magát. Alig-alig adva hangot csak nevetett, nevetett. Amikor abbahagyta, mindig, de mindig megkérdezte:

- De miért ezt, miért mindig és mindenkinek ezt énekelte?

Nem tudtunk rá válaszolni. Gondolom, nem is várta.

Mostanában gyakran gondolok Jánoskára és Dodóra, akik úgy éltek, mint az ég madarai és a mezők liliomai az emberek szeretetéből - és halom anyám sírását és nevetését.

Csak azt nem tudom, miért nem kérdeztem meg, hogy miért sírt Jánoskán és nevetett Dodón?

Miért nem kérdezzük, amíg kérdezhetünk? Miért?

Ilyenkor eszembe jut Nehézi Károly is, öreg lelkészbarátunk, atyánk, lelkigondozónk, aki be gyakran figyelmeztetett bennünket konferenciánk domboldali esti csöndjében:

- Áron is megvegyétek az alkalmakat, mert a napok gonoszok. - Egyszer hozzátette: - Azért is gonoszok, mert elmúlnak. - Hamarosan meghalt.

Igaz is: miért nem kérdezzük meg olykor még anyánkat sem, miért sír, vagy nevet? Miért?

MIÉRT?

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

-*_*_*_*_*_*_*_*_

*Nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de ismerjük azt,
aki tegnap, ma és az örökkévalóságig ugyanaz.*

HUDSON TAYLON

Vi s s z h a n g

Kiáltls hozzám, és felelek... Jeremiás 33:3

A híres tihanyi visszhang betegeskedik. Az apátság északi falai korábban akár 15 szóból álló mondatot is visszavertek - nem is egyszer. A környék beépítése, a magasra nőtt fák azonban sokat ártottak a jelenségnek. Úgy tűnik, ami használ az ember környezetének, ami komfortossá és élhetővé tesz egy városkát, az árt az akusztikus viszonyoknak. Hallgatnunk kell, amit talán nem is szeretnénk, de nem halljuk meg,

amire szükségünk lenne. Különösen fájó, hogy mi sem hallatszik. A beépített, zsúfolt emberéletek között nem talál visszhangra, megértésre a mi véleményünk. Néhány szavas kezdeményezéseink így verődnek vissza: Tudom, mit szeretnél mondani; a múltkor már kifejtetted; már megint ez a bajod?

A tihanyiak ismernek egy helyet, de nem szívesen árulják el, mert tartanak a turisták tömegeitől. A helyiek tehát ismernek egy fát, amelynek tövétől kiáltva még válaszol a visszhang. Ha máshonnan nem is jön válasz, onnan még érdemes kiáltani.

Mi, emberek megértésre és tanácsra vágyunk. Nem csak egyikre, és nem is csak a másokra. Kaphatunk külön megértést, üres visszhangot, bólogatást, hiszen empatikus emberek mindig lesznek körülöttünk. Kaphatunk tanácsot is, kritikus, idegen, nem ránk szabott recepteket dolgaink kezeléséhez, hiszen megmondó emberek is mindig lesznek körülöttünk. De csak az élő Isten az, aki kitárja szívét, fülét és bölcsességének tárházát előttünk: megért, szeret, és személyesen vezet. Istenhez lehet és érdemes kiáltani, szabad felé suttogni és a gondolatfoszlányok is ismertek előtte. Mégis sokan vélik úgy, hogy nem hallgatja meg őket Isten, és ők sem értik üzenetét. Ismerjük-e a helyet, ahonnan érdemes kiáltani? Ismerjük-e a fát - kereszt fáját -, ahol megnyílt az út, a párbeszéd, a kapcsolat lehetősége Isten felé? Jézus már magában is Isten válasza számunkra. Átala talál visszhangra, kedvező fogadtatásra Isten előtt minden imádságunk.

„EVANGÉLIUMOT MINDEN OTTHONBA”
CÍMŰ NAPTÁRBÓL

Ki csak alkalmi

Ki csak alkalmi Krisztus-követő,
nem járja át azt mennyei erő.
Kísértések és harcok éjjelén
magára marad s elesik szegény.

FÜLE LAJOS

Lehet-e Istent bizonyítani?

Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és keze munkáját hirdeti az égboltozat. Nappal a nappalnak mond beszédet, éj éjnek ad jelentést. Nincs szó, sem beszéd, nem hallható a hangjuk: mégis elhat szózatuk az egész földre, és szavuk a világ végére. Sátorat készített ott a napnak. Zsoltár 19:2-5

Isten létezik, jellemében Krisztushoz hasonlít, és ez a legmagasabb rendű és legnemesebb - számomra pedig végső - felfogás Istenről. Ha Istenre nem gondolhatok ezekkel a fogalmakkal, akkor sehogy máshogy nem akarok rá gondolni. Ha ő nem Krisztushoz hasonló, akkor nem is érdekel. Vagy ilyen, vagy semmilyen.

Be tudom ezt bizonyítani neked? Nem! De ő be tudja bizonyítani magát neked, s ez jobb. Ahogy olvasod ezeket az oldalakat napról napra, bízom benne, hogy elérkezel a hithez, amelyet nem te tartasz a kezvedben, hanem ami téged tart meg. Olyan hited lesz, amely nem csak a gondolatodat, hanem az érzelmeidet és az akaratodat is megtartja. *Téged magadat* tart meg. S ez nem csak értelmi, érzelmi vagy akaratú kérdés - ez életkérdés. Egész lényedre hat; rád és minden kapcsolatra.

Aki azt kívánja, hogy ezt bizonyítsuk be neki, hasonló ahhoz az emberhez, aki háttal áll a napnyugtának. Leírom neki a napnyugta lélegzet-elállító szépségét. Azt mondja erre: „Bizonyítsd be nekem!” Azt felelem: „Nem tudom bebizonyítani, fordulj meg és nézz oda! Önmagát bizonyítja majd.” Erre az illető azt feleli: „Nem akarok megfordulni. Bizonyítsd be!” Becsületes ez az ember? Egy rózsát tartok a kezemben, és leírom a báját, illatát. Ő befogja az orrát, és azt mondja: „Nem hiszem el amit mondasz. Bizonyítsd be nekem!” „Nem tudom - mondom -, de szagold meg, és be fogja bizonyítani magát!” Ő viszont azt feleli: „Nem akarom. Bizonyítsd be!” Tisztességes ez az ember? Nem becsületes sem a napnyugtával, sem a rózsával, sem pedig saját magával szemben.

Remélem, te becsületes leszel Istennel, az étellel, s önmagaddal szemben ebben a keresésben. Ha leteszed az önvédő mechanizmusok és félelmek minden gátját és előítéletét, ez lesz az életed nagy és merész vállalkozása, életkeresése. Megtalálod Istent, az életet és önmagadat. Rálépsz az Útra. És abban a pillanatban, amikor megteszed, valami azt súgja majd belül: „Ez az! Végre megtaláltam!” És ez a suttogás bizonyosabb lesz, mint a bizonyosság; valóságosabb, mint a valóság. Mert ez nem pusztán bizonyosság és valóság lesz, hanem melegség és gyöngédség, amely lelked

mélyéig megelégit. Megelégit az elmédet, átjárja az érzéseidet, elkötelezi az akarodat. Megragad *téged* magadat.

Atyám - mert kezdélek annak látni -, szükségem van rád, hogy kézen fogj, amikor elindulok, mert mihelyt szakítani szeretnék a régivel és újat akarok kezdeni, érzem a mindenféle irányba széthúzó erőket. Mohó vágyakozással indulok, de nem vagyok biztos a dolgomban. Segíts rajtam. Amen

Mai jeligenk: Nem tudom Istent bebizonyítani. Hagyom, hogy Isten bizonyítsa be önmagát. Utat engedek neki.

E. STANLEY JONES: AZ ÚT

Kemény igazság

„81 ével ezelőtt (2020-ban íródott ez a cikk) kezdődött el a 2. világháború, amely a borzalmak és a szenvedések terén messze felülmúlt mindent, amit eddig ismert az emberiség. Nem csak lerombolt városokat hagyott hátra, hanem megzavarodott embereket is. Ez a háború vajon olyan tűz volt, amely borzalmas módon tisztította meg az embereket a gyűlölettől és az emberek megvetésétől?

Reinhold Ruthe, aki a háború végén volt 18 éves, a következőket írja: „Természetesen a „Führer” (Hitler) személyében nem a világ megváltóját láttam, de népünk megmentőjét. Az embereknek ismét volt munkájuk, ismét értelmét látták az életnek, hasznosnak érezték magukat. Ha nem történt volna meg a katasztrófa, talán még ma is így hinném. Nos, aztán a fogolytáborban egy teljesen más nézettel konfrontálódtam. Világképem teljesen feje lett állítva. Csak most tudatosult bennem: csak azt arattuk, ami vetettünk. Mert a világot, az emberiséget és az élő Istent provokáltuk.”

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Eddig az idézet. Engem is sokszor aggodalommal tölt el, hogy meddig provokálható az élő Isten. Nem tudom, volt-e a történelemben kor, amikor ilyen mértékben fordult szembe a „civilizált” emberiség Isten világosan kijelentett törvényeivel. Úgy gondolom, fontos helye van a bűnbánó és kegyelemért könyörgő imádságnak.

SCHAUERMANN M. HENRIK

A halhatatlanság titka

Az ember Alkotója képmására lett megteremtve, ezért ahogyan egy gyermek a szüleire hasonlít, úgy a Homo sapiens is hordozza Teremtője arcvonásait. Az egyik ilyen vonás, hogy aki az Örökkévalótól származik, valahol a szíve mélyén pontosan tudja, érzi, hogy maga is az örökkévalósághoz tartozik. Hogy teljességgel lehetetlen, hogy az élet egy utazás a semmiből a semmibe, hogy mindaz, akik vagyunk, lelkünk, szellemünk, egy napon majd egyetlen pillanat alatt szó szerint semmivé válik, a testünk pedig visszatér a porba, ahonnan vétetett. És hiába is ágálunk ellene, nincs kibúvó, nincs kivétel, szembe kell néznünk múlandóságunkkal. Hiába alakítunk ki mindenféle stratégiát, életfelfogást, a vége mindig ugyanaz, mint a híres La Fontaine-től származó tanmese parafrázeált változatában:

„A tücsök egész nyáron csak muzsikált, míg a hangya szorgalmasan gyűjtögetett. Mondta is a hangya: Vigyázz tücsök, mert jön a tél, és te nem gyűjtesz semmit, csak naphosszat muzsikálsz! De a tücsök csak hegedült tovább, a hangya pedig egész nyáron szorgalmasan gyűjtögetett. Ősszel aztán mind a kettő megdőglött.”

Valahogy ilyen abszurd módon tesz pontot minden sorsra a halandóság megvesztegethetetlen törvénye. Hector Berlioz mesélte, aki Gasparo Spontini, a nagy olasz zeneszerző-karmester halálos ágyánál mindvégig a mester mellett volt, hogy miközben Spontini az életéért küzdött, többször is felkiáltott: „Nem akarok meghalni! Nem akarok meghalni!” Berlioz vigasztalni, nyugtatni próbálta őt: „Mesterem, hogyan is gondolhat a halálra, hiszen ön halhatatlan?!” Spontini dühösen ráripakodott: „Ne idéetlenkedjen már itt nekem!” Bizony Spontininek igaza volt! Amikor az ember rájön, hogy bármit tesz az életben, akármilyen nagyra nő mások szemében, ugyanúgy ér véget az élete, mint bárki másnak, elkezd azon mesterkedni, akkor legalább olyan értelemben váljon halhatatlanná, hogy amit még életében letesz az asztalra, az hírnevet szerezzon neki. Csak hát - ahogy Spontini mester esete is bizonyítja - az evilági értelemben vett halhatatlanság, a valóságos halál kapujában szörnyű idéetlennek tűnhet. Woody Allen éppen ezért kerek-perec kijelentette: „Én nem a munkámmal akarom a halhatatlanságot elérni. Azzal akarok halhatatlan lenni, hogy nem halok meg.” Ezt az elmés gondolatot a híres rendező egy másik, hasonlóan velős mondata magyarázza meg leginkább: „Nem, mintha félnék a haláltól, csak nem akarok ott lenni, amikor megtörténik velem.”

Ám így vagy úgy, a fenti idézetből jól látszik, hogy az evilági hírnév megszerzése, hogy érettségi tétellé, kötelező olvasmánnyá, lovas szoborrá, kültéri emléktáblává, vagy legalább egy unalmas, tudományos szakkönyv lábjegyzetévé váljunk, pusztán gagyí utánzata a valóságos halhatatlanságnak, amire lelkünk mélyén mindnyájan vágyunk. Ráadásul a görcsös igyekezet, hogy nyomot hagyjunk magunk után a földön, könnyen elveheti az élet valóságos örömét, spontaneitását, könnyedségét. Ott van pl. a csiga, aki valóban nyálkás nyomot hagy maga után a földön, de azért valahogy én mégis inkább madárként szárnyalva élném le az életem. Hány sportoló, tudós, író, zeneszerző, előadóművész, zenész, színész, rendező áldozta fel a becsületét, az egészségét, a családját, emberi kapcsolatait, csak hogy feljebb jusson az ismertségi ranglétrán, hogy egy centivel közelebb jusson e világ halhatatlanjainak elitklubjához?! Tényleg érdemes az utókor esetleges elismeréséért cserébe izzadságszagot árasztva, törtetve, könyökölve, akarva, kaparva, feláldozni a jelenkor békességét, boldogságát? Mennyivel jobb úgy élni, mint a madár: szabadon, gyötrő kényszerek nélkül, magasan szárnyalva, messzire látva, tágas fészket rakva és lakva, e világhoz tartozva, mégis fölé emelkedve. Ez a könnyedség, emelkedettség, görcsmentesség kifejezetten jót tesz az alkotó szellemnek. Johannes Brahmsról mesélik, hogy egy alkalommal Bécsben, a Karlgasse 4 számú ház előtt ácsorgott egy barátjával, aki mély tisztelettel, szinte áhítattal a hangjában így szólt: „Vajon mi lesz a táblára írva, amit egykor majd a ház falán elhelyeznek?” A mester így dörmögött: „Lakás kiadó.” Brahmsban nyoma sem volt a görcsös dicsőségváagnak, sőt a mindig morcosnak tűnő komponista kifejezetten önironikus tudott lenni. Köztudomású volt, hogy Brahms szerette a hasát, és nem vetette meg a jó bort sem. Egyszer egy bácsi vendéglőben, jó társaságban falatozván, egy mecénás egy palack bort szolgáltatott fel, ezzel a megjegyzéssel: „Uraim, íme boraim Brahmsa!” Mire Brahms megjegyezte: „Egészen kitűnő! De kíváncsivá tett, úgyhogy szívesen megismerkednék borai Bachjával is..” És íme, már megint Bachnál lyukadtunk ki! Ugyanis nála nagyobb, univerzálisabb muzsikusi géniusz nem született a földre. Ha létezik halhatatlan művészet, akkor az övé az! Ám ha életét és munkásságát nézzük, nyilvánvaló, hogy Bach egyáltalán nem kereste önön evilági megdicsőülését. Nem utazgott, nem járta a világot, ahogy a kor nagy zeneszerzői, hanem pedagógusként nebulókkal bajlódott nap mint nap, anyagi gondjai miatt városi bürokrátákkal vitatkozott, egyházi szolgaként különböző templomok

karnagy, kántor teendőit látta el. Bár kiváló orgonistának tartották, zeneszerzőként nem sokra becsülték, a Tamás templom karnagy állását is csak azért kapta meg, mert - ahogy egy följegyzésben megmaradt - „A legjobbat nem tudtuk megszerezni, be kell érniünk a közepessel”. Két házasságából 20 gyermeke született, közülük tízet eltemetett, tízet pedig szeretetben fölnevelt. Személyiségéből és életviteléből teljes mértékben hiányzott mindenféle sztárallűr, romantikus becsvágy, heroikus halhatatlanságra törekvés, az egyszerű nagycsaládos muzsikus átlagos életét élte. Hogyan lett hát a legnagyobb? Úgy, hogy

Bach nem az örökkévalóságnak komponált, hanem az Örökkévalónak.

*Nem a saját halhatatlanságot hozó dicsőségért munkálkodott,
hanem a halhatatlan Isten dicsőségére.*

Nem az emberek hőse akart lenni, hanem Isten szolgája.

*Nem az motiválta, hogy neve e világ lexikonjaiba,
hanem az Élet Könyvébe legyen beírva.*

Bach nem a zenetörténelem, hanem az üdvtörténelem szintjén gondolkodott és alkotott. Így aztán a csodálatos zenéjén túl az igazi halhatatlanság titkát is ránk hagyta. Legyen ezért is egyedül Istené a dicsőség.

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

**„Mindnyájan prédikálunk az életünkkel,
anélkül, hogy ennek tudatában lennénk.”**

LEWELL

Igen, vagy?

A „Bruce mindenható” című filmben a főhős néhány napig helyettesítheti Istent, hogy Ő megkezdhesse a nagyon sürgetővé vált szabadságát. A modern kornak teljesen megfelelően, Bruce-hoz e-mail-ben érkeznek az emberek imádságai. Az első kéréseket behatóan megvizsgálja, és az azokban megfogalmazott problémákra nagyon rövidlátó és furcsa megoldásokat talál ki. Közben egymás után érkeznek az e-mail kérések, úgy

hogy egy szabályos „ima-dugó” alakul ki. A végén Bruce úgy tud magán segíteni, hogy az e-mailokban szereplő minden egyes kérdésre „igen” válaszol.

Mielőtt totális káosz alakul ki, Isten ismét visszatér.

Ezt senki sem akarhatja, és nincs is ígéretünk arra vonatkozóan, hogy minden emberi kívánságunk teljesülni fog. Isten nem mond minden kívánságunkra igent, ellenben Jézusban határozott igent mond mindarra, amit megígért.

NEUKIRCHENER KALEDER 2020. SZEPTEMBER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Szabadság és lelkiismeret

*„Akár esztek tehát, akár isztok,
bármilyen más cselekedtek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!”*

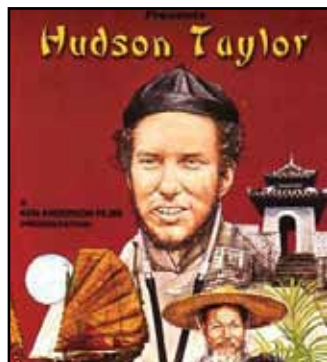
I. Korintus 10:31

Mindent Isten dicsőségére tenni! Ha azt kérdezzük: hogy kell megélnünk a hitünket egy olyan világban, amely teljesen közömbös Isten iránt? Erre Pál azt válaszolja: „Mindent Isten dicsőségére!” Bár ez a kijelentés nem mondja meg nekünk, hogy mit tehetünk meg és mit nem, de az apostol két fontos kulcsszót közöl velünk: szabadság és lelkiismeret. A Jézusban adott nagy szabadság így hangzik: „Mindent szabad!” Valóban? „Igen, de nem minden igazán jó (helyes), nem minden épít.” Ezért Pál ötször emlékeztet a lelkiismeretre, a sajátára, de mindenekelőtt a másokéra. Azért, hogy ne hordjuk szét, ne bontsuk le és ne romboljuk szét azt, amit Isten más emberekben előkészített, tekintettel akarunk lenni másokra. Mert az, ami a mennyei Atyánk munkájára rávilágít, ami előmozdítja azt, az dicsőíti az Atyát. Ami a munkáját elsötétíti és szembehelyezkedik vele, az rombolja le a dicsőségét. Ezért használja Pál a Krisztusban adott nagy szabadságát. Azért alkalmazkodik az emberek igényeihez és szokásaihoz, hogy sokakat megnyerjen az Úr számára.

Mindent öérte

Hudson Taylor (1832-1905) már korán kereste az utat, amit neki szánt az Úr. Szíve Kínáért égett, a sok millió emberért, akik még sohasem halottak megváltójukról, Jézus Krisztusról. Megérezte azt a hívást, hogy ő

maga menjen Kínába. Ott aztán azt vette észre, hogy az emberek nagyon bizalmatlanok az idegenekkel szemben. Ez a körülmény arra a gondolatra ébresztette őt, hogy úgy öltözködjön, ahogy a kínaiak teszik, igen a lehető legjobban úgy nézett ki, mint egy kínai. Egy „kínai copfot” növesztett, és azt sötétre festette, olyannyira, hogy már alig lehetett benne az európaiat felismerni. És ezzel a különleges elváltozással bejárást nyert a kínaiakhoz. Sok embernek prédikálhatta az evangéliumot. Egy bölcs módszer a siker érdekében? Igen. Azonban sokkal többet jelentett. Ez Jézus szeretete volt, ura szeretete az elnyomottak iránt, amely őt motiválta. Ez a szeretet az ima által táplálta, és ez volt a „Kína - Belföldi misszió” alapja.

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Nem olyan fontos, hogy valami nagy dolgot tegyünk, hanem az, hogy a mi nagy Istenünk valami lényegest tegyen általunk.

WILLI WAGNES

Isten megmagyarázhatatlan szeretete az ember iránt

Isten ember iránti szeretetének alapja nem az emberben, hanem egyedül Istenben keresendő. Hogy valóságos emberekként élhetünk, és szerethetjük a körülöttünk lévő valóságos embereket, ennek egyedüli alapja az, hogy Isten emberré lett értünk, és megmagyarázhatatlanul szeret bennünket.

Ecce homo – nézzétek az Isten által megítélt embert! A nyomorúság és fájdalom alakja. Így néz ki, aki kiengesztelődést szerzett a világgal. Az emberiség bűne hárul rá, s ez szégyenbe és halálba taszítja őt, Isten ítélete alá.

Ilyen sokba kerül Istennek a kiengesztelődés a világgal. Csak azáltal jöhet el a béke közte és a világ, ember és ember között, hogy Isten saját magán hajtja végre az ítéletet. Ennek az ítéletnek, szenvedésnek és halálnak a titka azonban Istennek a világ és az ember iránti szeretetében rejlik. Ami Krisztussal történt, az őbenne minden emberrel megtörtént. Az ember csak az Isten által megítéltként élhet Isten előtt, csak a keresztre feszített ember él Istennel békében. A Megfeszített alakjában ismeri fel és találja meg az ember önmagát. Isten által elfogadva, a kereszten megítélve és kiengesztelődve – ez emberi mivoltunk valósága.

DIETRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Átölelő szeretet

Azt hittem,
kiabálni kell.
Mindenkit
hangos szóval
rázni fel.

De megértettem,
amikor veled
találkoztam,
hogy a szeretet
csendben átölel.

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

A Lélek gyümölcsei

Senki sem gondolja, a Lélek megelégedhet bizonyosságával, mikor gyümölcstelen. Mert ha az Isten Lelke valóban bizonyosságot adott arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, akkor ennek közvetlen következménye a Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békeség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, tisztaság. Bár ezek a gyümölcsök erős támadás idején egy időre elhomályosodhatnak - a lényegük megmarad még a legsötétebb felhők alatt is. Jóllehet egy ember a megpróbáltatás órájában a Szentlélek örömetől megfosztatik - de utána rendszerint egy ennél nagyobb örömmel lesz megajándékozva.

Ugyanígy senkinek sem szabad megelégednie egyetlen gyümölcssel anélkül, hogy ehhez a Lélek bizonyosságát megkapná. Kaphat egy kis ízelet az örömből, szeretetből, békességből, ami nem érzéki csalódás, ha-

nem valóban Istentől van. Isten megelőző kegyelméből adhat türelmet, szívességet, hűséget, szelídséget, tisztaságot egy bizonyos mértékben már akkor is, mielőtt meglenne nekünk a fiúság bizonyága. De nem ajánlott itt megállni. Mert ha ezt tesszük, veszélybe sodorjuk lelkünket. De mi bölcsek vagyunk, így szüntelen hívjuk Istent, míg Lelke azt kiáltja szívünkben: „Abbá Atya” (Galata 4:6). Ez a kiváltsága Isten minden gyermekének. E nélkül sosem lehetünk biztosak abban, hogy Isten gyermekei vagyunk. E nélkül nincs maradandó örömünk, és a kételyek és félelmek miatt nem kerülhetjük el a zűrzavart.

JOHN WESLEY: A SZERETET MINDENEKFELETT

Aki maga körül

Aki maga körül forog,
előbb-utóbb csak tántorog.
Önzésének nagy az ára:
beleszédül - önmagába.

FÜLE LAJOS

*„Mert közülünk senki sem él önmagának,
és senki sem hal önmagának: Mert ha élünk,
az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg.
Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” (Róma 14.7-8)*

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Óév búcsúztató szeretetvendégség

